TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. gruodžio 15 d.*

Byloje C-409/05

dėl 2005 m. lapkričio 14 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Komisija, atstovaujama C. Cattabriga, D. Triantafyllou, H. Støvlbæk ir G. Wilms, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Graikijos Respubliką, atstovaujamą A. Samoni-Rantou, E.-M.. Mamouna ir K. Boskovits,

atsakovę,

* Proceso kalba: graikų.

palaikomą

Danijos Karalystės, atstovaujamos J. Bering Liisberg,

Italijos Respublikos, atstovaujamos I. Braguglia, padedamo *avvocato dello Stato* G. De Bellis, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Portugalijos Respublikos, atstovaujamos C. Guerra Santos, L. Inez Fernandes ir J. Gomes,

Suomijos Respublikos, atstovaujamos J. Heliskoski ir A. Guimaraes-Purokoski,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Levits ir C. Toader, teisėjai C. W. A. Timmermans, A. Borg Barthet (pranešėjas), M. Ilešič, J. Malenovský ir U. Lõhmus,

generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer,
posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. lapkričio 25 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2009 m. vasario 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad atsisakiusi apskaičiuoti ir perduoti nuosavus išteklius, nesurinktus 1998 m. sausio 1 d.–2002 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu atleidus nuo muitų karinės įrangos importą, bei atsisakiusi sumokėti delspinigius už Komisijai neperduotus šiuos nuosavus išteklius, Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89, įgyvendinančio Sprendimą 88/376/EEB (Euratomas) dėl Bendrijos nuosavų išteklių sistemos (OL L 155, p. 1), iš dalies pakeisto 1996 m. liepos 8 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 1355/96 (OL L 175, p. 3; toliau – Reglamentas Nr. 1552/89), 2 ir 9–11 straipsnius iki 2000 m. gegužės 31 d., o nuo šios datos pagal tuos pačius 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinančio Sprendimą 94/728/EB (Euratomas) dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 130, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 169), straipsnius.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

2 1988 m. birželio 24 d. Tarybos sprendimo 88/376/EEB (Euratomas) dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 185, p. 24; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 176) ir 1994 m. spalio 31 d. Tarybos sprendimo 94/728/EB (Euratomas) dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 293, p. 9) 2 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Į Bendrijų biudžetą įtraukiamus nuosavus išteklius sudaro toliau išvardytos gaunamos pajamos:

<…>

b) Bendruose muitų tarifuose nurodyti muitai ir kiti muitai, kuriuos nustato arba turi nustatyti Bendrijų institucijos prekybai su valstybėmis ne narėmis, bei muito mokesčiai už produktus, kuriems taikoma Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutartis;

<…>“

3 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307; toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), 20 straipsnyje nustatyta:

„1. Skolos muitinei atsiradimo atveju teisiškai privalomi sumokėti muitai apskaičiuojami remiantis Europos Bendrijų muitų tarifu.

<…>

3. Europos Bendrijų muitų tarifą sudaro:

a) Kombinuotoji prekių nomenklatūra;

<…>

c) privalomųjų mokėjimų, paprastai taikomų Kombinuotojoje prekių nomenklatūroje nurodytoms prekėms, normos ir kiti rodikliai, susiję su:

— muitais

<…>

d) lengvatinių tarifų priemonės, nustatytos susitarimais, kuriuos Bendrija yra sudariusi su tam tikromis šalimis arba šalių grupėmis ir kuriose joms suteikta teisė naudotis lengvatiniu tarifų režimu;

e) lengvatinių tarifų priemonės, kurias Bendrija vienašališkai taiko tam tikroms šalims, šalių grupėms arba teritorijoms;

f) autonominės suspendavimo priemonės, kuriomis sumažinami tam tikroms prekėms nustatyti importo muitai arba nuo jų atleidžiama;

g) kitos tarifų priemonės, nustatytos kitų Bendrijos teisės aktų.

<…>“

4 Bendrijos muitinės kodekso 217 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Kiekvieną importo muito arba eksporto muito sumą, sudarančią skolą muitinei (toliau – „muito suma“), muitinė apskaičiuoja tuojau pat, kai gauna reikiamus

duomenis, ir įregistruoja ją apskaitos registruose arba bet kuriose kitose jiems lygiavertėse duomenų laikmenose (įtraukimas į apskaitą).

<…>“

5 Bendrijos nuosavų išteklių perdavimo Komisijai srityje Europos Sąjungos Taryba priėmė Reglamentą Nr. 1552/89, taikytiną šioje byloje aptariamu laikotarpiu iki 2000 m. gegužės 30 dienos. Šis reglamentas nuo 2000 m. gegužės 31 d. buvo pakeistas Reglamentu Nr. 1150/2000, kuriuo kodifikuotas Reglamentas Nr. 1552/89, nepakeičiant jo turinio.

6 Reglamento Nr. 1552/89 2 straipsnyje numatyta:

„1. Pagal šį reglamentą Bendrijai priklausanti nuosavų išteklių, nurodytų Sprendimo 88/376/EEB (Euratomas) 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, suma nustatoma iš karto, kai įvykdomos muitinės taisyklėse nustatytos minėtų sumų įskaitymo į sąskaitas ir skolininko informavimo sąlygos.

1a. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta suma nustatoma muitinės taisyklėse nurodytą įskaitymo dieną.

<…>“ (Neoficialus vertimas)

7 Šio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„10 straipsnyje nustatyta tvarka kiekviena valstybė narė nuosavus išteklius sumoka į sąskaitą, Komisijos vardu atidarytą Iždе arba savo paskirtoje įstaigoje.

Ši sąskaita tvarkoma nemokamai.“ (Neoficialus vertimas)

8 Pagal šio reglamento 10 straipsnio 1 dalį:

„Pagal Sprendimo 88/376/EEB (Euratomas) 2 straipsnio 3 dalį išskaičius 10 % surinkimo išlaidų, nuosavi ištekliai, nurodyti minėto sprendimo 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, įtraukiami į Bendrijų biudžetą ne vėliau kaip pirmąją darbo dieną po devynioliktos antrojo mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį pagal šio reglamento 2 straipsnį buvo nustatyta priklausanti mokėti suma, dienos.

<…>“ (Neoficialus vertimas)

9 Reglamento Nr. 1552/89 11 straipsnyje nurodyta:

„Už bet kokį pavėluotą įmokos įskaitymą į 9 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąskaitą valstybė moka palūkanas, kurios yra dviem procentais didesnės už palūkanų normą, tos valstybės narės pinigų rinkoje galiojančią trumpalaikių valstybinio finansavimo

operacijų atlikimo dieną. Ši palūkanų norma padidinama 0,25 punkto už kiekvieną pavėluotą mėnesį. Padidintos palūkanos taikomos visą vėlavimo laikotarpį.“ (Neoficialus vertimas)

10 Pagal Reglamento Nr. 1150/2000 22 straipsnį:

„Šiuo reglamentu panaikinamas Reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89.

Nuorodos į minėtą reglamentą aiškinamos kaip nuorodos į šį reglamentą ir turėtų būti skaitomos, atsižvelgiant į priedo A dalyje pateiktą koreliacijos lentelę.“

11 Taigi neatsižvelgiant į tai, kad Reglamentuose Nr. 1552/89 ir Nr. 1150/2000, be kita ko, daroma nuoroda atitinkamai į Sprendimą 88/376 ir Sprendimą 94/728, šių dviejų reglamentų 2 ir 9–11 straipsniai iš esmės yra identiški.

12 2000 m. rugsėjo 29 d. Tarybos sprendimu 2000/597/EB (Euratomas) dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 253, p. 42; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 200) Reglamento Nr. 1150/2000 10 straipsnio 1 dalyje numatyti 10 % buvo padidinti iki 25 %.

13 Šio sprendimo pirmoje konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„1999 m. kovo 24–25 d. Berlyne įvykusiame susitikime Europos Vadovų Taryba, *inter alia*, nusprendė, kad Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistema turėtų būti lygiateisė, aiški, rentabili, paprasta ir pagrįsta kriterijais, kurie geriausiai išreiškia kiekvienos valstybės narės galimybę įnešti savo įnašą.“

14 2003 m. sausio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 150/2003, sustabdančio importo muitus už kai kuriuos ginklus ir karinę įrangą (OL L 25, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 13 t., p. 15), priimto remiantis EB 26 straipsniu, penktoje konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Norint užtikrinti valstybių narių konfidencialios karinės informacijos apsaugą, būtina nustatyti konkrečią administracinę tvarką, pagal kurią taikomas atleidimas nuo muitų. Valstybės narės, kurios pajėgoms yra skirti ginklai ar karinė įranga, kompetentingos institucijos deklaracija, kuri taip pat gali atlikti Muitinės kodekso reikalavimus atitinkančios muitinės deklaracijos funkciją, yra tinkama šių sąlygų įvykdymo garantija. Deklaracija turėtų būti pateikiama kaip sertifikatas. Tikslinga nustatyti šių sertifikatų formą bei leisti pateikti deklaraciją naudojant duomenų apdorojimo technologijas.“

15 Šio reglamento 1 straipsnyje nurodyta:

„Šiuo reglamentu nustatomos sąlygos, kuriomis valstybių narių institucijų, atsakingų už karinę gynybą, ar jų vardu iš trečiųjų šalių importuojami tam tikri ginklai ir karinė įranga savarankiškai atleidžiami nuo importo muitų.“

16 Šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Nežiūrint į tai, kas pasakyta 1 dalyje, siekiant užtikrinti karinės informacijos konfidencialumą, pažymą ir importuojamas prekes galima pateikti kitoms institucijoms, kurias šiuo tikslu yra paskyrusi importo valstybė narė. Šiuo atveju pažymas išduodanti kompetentinga institucija kiekvienais metais iki sausio 31 d. ir liepos 31 d. išsiunčia savo valstybės narės muitinės institucijoms šių importo operacijų ataskaitos santrauką. Ataskaitoje pateikiama paskutinių 6 mėnesių, ėjusių prieš ataskaitos pateikimo mėnesį, duomenys. Ataskaitoje nurodomi pažymų numeriai ir išdavimo datos, importo data, taip pat pagal tas pažymas importuotų produktų bendroji vertė ir bendrasis svoris.“

17 Reglamento Nr. 150/2003 8 straipsnyje numatyta, kad jis taikomas nuo 2003 m. sausio 1 dienos.

Ikiteisminė procedūra

18 Komisija 2003 m. spalio 17 d. oficialiu pranešimu pradėjo pažeidimo procedūrą prieš Graikijos Respubliką ir pareikalavo, kad ši valstybė narė apskaičiuotų ir perduotų su ginčijamu importu susijusią nuosavų išteklius, nesumokėtus 1998 m. sausio 1 d.–2002 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu, bei sumokėtų su tuo susijusius delspinigius.

19 2003 m. rugpjūčio 18 d. atsakyme, susijusiame su 2001 m. gruodžio 21 d. dėl tų pačių faktinių aplinkybių pradėta įsipareigojimų neįvykdymo procedūra, kuris, beje, buvo perduotas 2003 m. spalio 24 d., Graikijos Respublika tvirtino, kad pagal EB 296 straipsnio 1 dalies b punktą ji gali atleisti nuo muitų karinės įrangos importą, siekdama apginti gyvybinius savo saugumo interesus.

20 Susipažinusi su šiuo atsakymu Komisija 2004 m. spalio 18 d. priėmė pagrįstą nuomonę nurodydama šiai valstybei narei per du mėnesius nuo gavimo imtis būtinų priemonių, kad į ją būtų tinkamai atsižvelgta. Ši valstybė narė atsakė 2005 m. vasario 18 d., pakartodama ir patikslindama savo anksčiau pateiktus argumentus.

21 Atsižvelgusi į Graikijos Respublikos taip pateiktą informaciją, Komisija pareiškė šį ieškinį.

22 2007 m. rugsėjo 13 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Danijos Karalystei, Italijos Respublikai, Portugalijos Respublikai ir Suomijos Respublikai leista įstoti į bylą palaikyti Graikijos Respublikos reikalavimus.

Dėl ieškinio

Dėl priimtinumo

23 Graikijos Respublika visų pirma pareiškė prieštaravimą dėl priimtinumo, pagrįsdama jį ieškinio formos trūkumu, būtent klaidingu teisių gynybos priemonės pasirinkimu. Ši valstybė narė paaiškino, jog atsižvelgiant į tai, kad rėmėsi EB 296 straipsniu nusprendusi nemokėti ginčijamo karinės įrangos importo muitų, Komisija neturėjo teisės pareikšti šio ieškinio EB 226 straipsnio pagrindu, o turėjo taikyti specialią EB 298 straipsnio antrojoje pastraipoje numatytą procedūrą.

24 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad nors Graikijos Respublika pateikė šį prieštaravimą dėl priimtinumo savo atsiliepime į ieškinį, ji pateikė atitinkamą išvadą tik savo triplike, todėl vadovaujantis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 42 straipsniu šį prieštaravimą reikia pripažinti nepriimtinu, nes ieškovė neturėjo galimybės jo ginčyti.

25 Neatsižvelgiant į su Procedūros reglamentu susijusius argumentus, reikia nurodyti, jog šiuo ieškiniu Komisija siekia, kad būtų pripažintas įsipareigojimų neįvykdymas pagal Reglamentų Nr. 1552/89 ir Nr. 1150/2000 2 ir 9–11 straipsnius. EB 298 straipsnis galėtų būti taikomas, tik jei Komisija kaltintų piktnaudžiavimu EB 296 ir 297 straipsniuose numatytais įgaliojimais.

26 Antra, per posėdį Graikijos vyriausybės atstovas pareiškė prieštaravimą dėl priimtinumo argumentuodamas, kad pateikus ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo Teisingumo Teismas negali priimti sprendimo, įpareigojančio valstybę narę priimti konkrečias priemones.

27 Šiuo atžvilgiu pakanka nurodyti, kad iš paties Komisijos ieškinio matyti, kad juo tik siekiama, kad būtų pripažintas tvirtinamas įsipareigojimų neįvykdymas, ir neprašoma Teisingumo Teismo nustatyti atitinkamai valstybei narei konkrečias priemones.

28 Todėl Komisijos ieškinį reikia pripažinti priimtinu.

Dėl esmės

Šalių argumentai

29 Komisija tvirtina, kad atsisakydama mokėti atitinkamo importo muitus Graikijos Respublika klaidingai rėmėsi EB 296 straipsniu, nes jų rinkimas nekelia grėsmės gyvybiniams šios valstybės narės saugumo interesams.

30 Visų pirma Komisija nurodo, kad ji ginčija ne specifinę Graikijos geografinę situaciją, o būtinybę šiai valstybei narei atleisti nuo muitų karinės įrangos importą, siekiant apginti gyvybinius savo saugumo interesus.

31 Komisija mano, kad priemonės, numatančios leidžiančias nukrypti nuostatas ar išimtis, pavyzdžiui, EB 296 straipsnis, turi būti aiškinamos siaurai. Todėl atitinkama valstybė narė, kuri tvirtina, jog šis straipsnis taikytinas, turi įrodyti, kad atitinka visas jame numatytas sąlygas, kai ketina nukrypti nuo EB 26 straipsniu pagrįsto Bendrijos muitinės kodekso 20 straipsnio ir todėl nuo aptariamam importui taikomo bendrojo muitų tarifo.

32 Komisija tvirtina, jog Graikijos Respublika turi pateikti konkrečių ir išsamių įrodymų, kad šioje byloje aptariamo importo muitų rinkimas kelia grėsmę gyvybiniams šios valstybės narės saugumo interesams.

33 Šiuo atžvilgiu karinės įrangos atsargų padidinimas arba jos modernizavimas ir labai sumažėjusios įrangos programai skirtos lėšos nėra toks įrodymas. Tas pats pasakytina ir apie nurodytą „gynybos“ išlaidų apimtį, kuri nėra pagrįsta atitinkamais patvirtintais duomenimis.

34 Komisija pabrėžia, jog Graikijos Respublikos argumentai, susiję su baime, kad vykdant kontrolės procedūras gali būti atskleista karinė paslaptis, yra nereikšmingi, nes, pirma, internete bet kas gali susipažinti su išsamia informacija, pavyzdžiui, susijusia su ginklų, eksportuojamų atsakovės, rūšimis ir, antra, šios procedūros dėl pažeidimo dalyką sudaro tik pats muitų sumokėjimo principas. Taip pat Komisija pabrėžia, kad bet kuriuo atveju taikant Bendrijos muitinės režimą įsitraukia Bendrijos ir nacionaliniai pareigūnai, kurie turi laikytis konfidencialumo pareigos, kai nagrinėjama slapta informacija.

35 Komisija mano, jog negalima pritarti argumentui, pagrįstam tuo, kad jos neveiklumas, pradėjus prieš Graikijos Respubliką pažeidimo procedūrą dėl civilinės ir karinės įrangos importo, parodo, jog ji implicitiškai nusprendė netęsti šioje byloje aptariamos pažeidimo procedūros. Ši valstybė narė negali tvirtinti, jog buvo pažeistas teisėtų lūkesčių principas, nurodydama, kad šis neveiklumas reiškė, jog Komisija pritarė šioje byloje aptariamam atleidimui nuo muitų, nes dvi procedūros, nors atrodo labai panašios, yra skirtingos, o Komisija įsipareigojimų neįvykdymo srityje turi didelę diskreciją.

36 Komisija priduria, kad Reglamento Nr. 150/2003 tiesioginis teisinis pagrindas yra EB 26 straipsnis, reglamentuojantis muitų nustatymą, o ne EB 296 straipsnis, kuriuo net priėmus naujus teisės aktus nebūtų galima pagrįsti aptariamo atleidimo.

37 Komisija nurodo, jog dėl nesurenkamų aptariamų muitų, atsiranda nelygybė tarp valstybių narių joms darant atitinkamus įnašus į Bendrijos biudžetą. Tai, jog jie nesurenkami, parodo, kad ši valstybė narė nesilaiko bendro šio biudžeto finansavimo įsipareigojimų.

38 Galiausiai Komisija mano, kad muitų grąžinimas valstybėms narėms, teisingai taikiusioms bendrąjį muitų tarifą, nekompensuotų jų patirto nevienodo traktavimo darant įnašus į biudžetą. Komisija, kaip Sutarčių sergėtoja, negali nekreipti dėmesio į tokį Bendrijos teisės aktų pažeidimą Bendrijos biudžeto sąskaita.

39 Graikijos Respublika mano, jog iš pačios EB 296 straipsnio 1 dalies b punkto formuluotės matyti, kad Sutartimi valstybėms narėms suteikiama didelė diskrecija, kiek tai susiję su priemonėmis, kurių jos imasi gyvybiniams savo saugumo interesams apginti ir kurios susijusios su produktais, kuriems taikomos šios 1 dalies b punkto nuostatos. Be to, šis EB 296 straipsnio 1 dalies b punktas leidžia valstybėms narėms nukrypti nuo EB 26 straipsnio ir Bendrijos muitinės kodekso importuojant išimtinai kariniams tikslams skirtą įrangą ir kai šio importo tikslas yra apsaugoti gyvybinius atitinkamos valstybės narės saugumo interesus, atsižvelgiant į konkrečią jos situaciją.

40 Be to, karinės įrangos importo muitų nesurinkimui atitinkamu laikotarpiu pateisinti Graikijos Respublika nurodo, kad taikytinos EB 296 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose numatytos išimtys, nes šiam importui taikant muitus reglamentuojančius Bendrijos teisės aktus kiltų grėsmė gyvybiniams jos saugumo interesams.

41 Graikijos Respublika mano, kad klausimas dėl muitus reglamentuojančių teisės aktų pažeidimo prieš įsigaliojant Reglamentui Nr. 150/2003 nebuvo galutinai išspręstas. Be to, finansinės skolos atsiradimas, šios valstybės narės manymu, priklauso nuo atitinkamos muitų skolos atsiradimo.

42 Graikijos Respublika tvirtina, kad karinės įrangos importo muitų mokėjimas turėtų didelį poveikį ne tik nacionalinei ginklavimosi programai, bet ir tiesioginių pasekmių jos gynybos pajėgumui, tiesiogiai keldamas grėsmę gyvybinių jos saugumo interesų apsaugai EB 296 straipsnio prasme.

43 Graikijos Respublika teigia, kad ji turi didelę diskreciją pasirinkdama priemones, būtinas gyvybinių jos saugumo interesų apsaugai. Šiuo atžvilgiu tai, kad Reglamente Nr. 150/2003 atsižvelgiama į gyvybinius valstybių narių saugumo interesus, nuo 2003 m. sausio 1 d. numatant sustabdyti karinės įrangos importo muitų mokėjimą, nepaneigia galimybės taikyti EB 296 straipsnį, kai valstybės narės įvykdo šiame straipsnyje numatytas sąlygas.

44 Šiuo atžvilgiu Graikijos Respublika, beje, mano, kad priimdamas Reglamentą Nr. 150/2003 Bendrijos teisės aktų leidėjas patvirtino būtinybę atsižvelgti į gyvybinius

valstybių narių saugumo interesus ir jų teisę, kai reikia, pasinaudoti konfidencialumu, numatydamas specialias administracines procedūras taikant muitų sustabdymo režimą.

45 Graikijos Respublikos manymu, ji pateikė Komisijai visą informaciją, kurią galėjo pateikti, nes papildoma informacija būtų kėlusi grėsmę gyvybiniams jos saugumo interesams, ir kad iš perduotos informacijos aiškiai matyti, jog muitų mokėjimas būtų paveikęs jos gynybos pajėgumą, pavyzdžiui, sumažėtų karinių oro pajėgų aprūpinimo ir išlaikymo programos finansavimas, atsižvelgiant į labai dideles orlaivių perėmimo operacijų sąnaudas.

46 Be to, Graikijos Respublikos nuomone, tiksliai neįmanoma apskaičiuoti mokėtinų muitų, neperdavus informacijos, susijusios su importuojamos įrangos pobūdžiu, nes tokia informacija yra taip pat klasifikavimo muitinės nomenklatūroje apskaičiavimo pagrindas.

Teisingumo Teismo vertinimas

47 Bendrijos muitinės kodekse numatyta, kad muitai renkami už kariniams tikslams naudojamas prekes, kokios aptariamos šioje byloje, importuojamas iš trečiųjų šalių. Jokia muitus reglamentuojanti Bendrijos teisės aktų nuostata ginčijamo importo laikotarpiu, t. y. nuo 1998 m. sausio 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d., nenumatė specialaus tokių prekių importo atleidimo nuo muitų. Todėl šiuo laikotarpiu nėra aiškiai atleista nuo pareigos pervesti kompetentingoms valdžios institucijoms mokėtinus muitus, prireikus priskaičiavus delspinigius.

48 Be to, iš aplinkybės, jog priimtas Reglamentas Nr. 150/2003, kuriame numatyta nuo 2003 m. sausio 1 d. nutraukti muitų mokėjimą už kai kuriuos ginklus ir karinę įrangą, galima daryti išvadą, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas darė prielaidą, jog iki šios datos pareiga mokėti minėtus muitus egzistavo.

49 Graikijos Respublika niekuomet neneigė, kad aptariamu laikotarpiu buvo vykdomas ginčijamas importas. Ji tik ginčija Bendrijos teisę į aptariamus nuosavus išteklius, nurodydama, kad pagal EB 296 straipsnį pareiga mokėti muitus už iš trečiųjų šalių importuojamą karinę įrangą padarytų didelę žalą jos gyvybiniams saugumo interesams.

50 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, nors valstybės narės turi teisę imtis vidaus ir išorės saugumui būtinų priemonių, tai nereiškia, kad tokioms priemonėms visiškai netaikoma Bendrijos teisė (žr. 1999 m. spalio 26 d. Sprendimo *Sirdar*, C-273/97, Rink. p. I-7403, 15 punktą ir 2000 m. sausio 11 d. Sprendimo *Kreil*, C-285/98, Rink. p. I-69, 15 punktą). Kaip Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, būtent EB 30, 39, 46, 58, 64, 296 ir 297 straipsniuose, reglamentuojančiuose išskirtinius ir aiškiai apibrėžtus atvejus, numatytos aiškios leidžiančios nukrypti nuostatos, taikytinos esant visuomenės saugumui galinčioms pakenkti aplinkybėms. Iš to negalima daryti išvados, kad Sutartyje įtvirtinta bendra išimtis, pagal kurią visos visuomenės saugumui užtikrinti skirtos priemonės nepatenka į Bendrijos teisės taikymo sritį. Tokios išimties pripažinimas, neatsižvelgiant į Sutartyje nustatytas konkrečias sąlygas, gali susilpninti privalomą Bendrijos teisės pobūdį ir jos vienodą taikymą (žr. 2003 m. kovo 11 d. Sprendimo *Dory*, C-186/01, Rink. p. I-2479, 31 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

51 Be to, EB 296 ir 297 straipsniuose nustatytos leidžiančios nukrypti nuostatos, kaip numatyta nusistovėjusioje teismo praktikoje dėl leidžiančių nukrypti nuo pagrindinių laisvių nuostatų (žr., be kita ko, 2006 m. sausio 31 d. Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C-503/03, Rink. p. I-1097, 45 punktą; 2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-490/04, Rink. p. I-6095, 86 punktą ir 2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-141/07, Rink. p. I-6935, 50 punktą), turi būti aiškinamos siaurai.

52 Konkrečiau kalbant apie EB 296 straipsnį, reikia pažymėti, kad nors šiame straipsnyje nurodytos priemonės, kurias valstybė narė gali laikyti būtinomis apsaugoti jos gyvybinius saugumo interesus, arba informacija, kurios atskleidimas, jos manymu, prieštarautų šiems interesams, jis negali būti aiškinamas kaip suteikiantis valstybėms narėms teisę nukrypti nuo Sutarties nuostatų vien remiantis minėtais interesais.

53 Be to, pridėtinės vertės mokesčio srityje Teisingumo Teismas 1999 m. rugsėjo 16 d. Sprendime *Komisija prieš Ispaniją* (C-414/97, Rink. p. I-5585) konstatavo įsipareigojimų neįvykdymą, nes Ispanijos Karalystė neįrodė, kad ginklų, amunicijos ir išimtinai karinės įrangos importo ir įsigijimo atleidimas nuo šio Ispanijos teisėje numatyto mokesčio pateisinamas pagal EB 296 straipsnio 1 dalies b punktą būtinybe apsaugoti šios valstybės narės gyvybinius saugumo interesus.

54 Todėl ši valstybė narė, nurodanti, jog taikytinas EB 296 straipsnis, turi įrodyti būtinybę pasinaudoti šia leidžiančia nukrypti nuostata, siekiant apginti gyvybinius jos saugumo interesus.

55 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, negalima sutikti, jog valstybė narė remtųsi tuo, kad karinė įranga pabrangsta dėl tokios įrangos importo iš trečiųjų šalių apmokestinimo

muitais, siekdama išvengti pagal Bendrijos biudžeto finansinio solidarumo principą tenkančių pareigų kitų valstybių narių, kurios renka ir moka tokio importo muitus, sąskaita.

56 Dėl argumento, kad Bendrijos muitinės procedūros negali užtikrinti Graikijos Respublikos saugumo, atsižvelgiant į susitarimuose, sudarytuose su eksportuojančiomis valstybėmis, esančius konfidencialumo reikalavimus, reikia pabrėžti, kaip teisingai nurodė Komisija, kad taikant Bendrijos muitinės režimą įsitraukia Bendrijos ir nacionaliniai pareigūnai, kurie prireikus turi laikytis konfidencialumo pareigos, saugančios gyvybinius valstybių narių saugumo interesus, kai nagrinėjama slapta informacija.

57 Be to, deklaracijos, kurias valstybės narės periodiškai turi užpildyti ir nusiųsti Komisijai, nėra tokios išsamios, kad galėtų padaryti žalos šių valstybių interesams saugumo ir konfidencialumo srityje.

58 Šiomis aplinkybėmis, vadovaujantis EB 10 straipsniu, nustatančiu valstybėms narėms pareigą padėti Komisijai įgyvendinti užduotį užtikrinti, kad būtų laikomasi Sutarties, jos turi pateikti šiai institucijai dokumentus, būtinus patikrinti, ar Bendrijos nuosavi ištekliai perduoti tinkamai. Vis dėlto tokia pareiga nedaro kliūčių, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 168 punkte, valstybėms narėms atskirais atvejais ir

išimties tvarka, remiantis EB 296 straipsniu, riboti perduodamą informaciją nusiunčiant kai kurias dokumento dalis arba visiškai atsisakyti ją suteikti.

59 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, Graikijos Respublika neįrodė, kad yra įvykdytos EB 296 straipsniui taikyti būtinos sąlygos.

60 Galiausiai dėl Graikijos Respublikos argumento, kuriuo siekiama įrodyti, kad dėl užsitęsusio Komisijos neveikimo bei Reglamento Nr. 150/2003 priėmimo ši valstybė narė galėjo pagrįstai manyti, jog Komisija nepareikš šio ieškinio, nes numanomai pripažino, kad egzistuoja leidžianti nukrypti nuostata šioje srityje, reikia priminti, jog Komisija jokioje procedūros stadijoje nepakeitė savo principinės pozicijos.

61 Iš tiesų savo pareiškime, padarytame vykstant deryboms dėl Reglamento Nr. 150/2003, ji išreiškė tvirtą ketinimą neatsisakyti surinkti muitų, kurie turėjo būti sumokėti už ankstesnius laikotarpius iki įsigaliojant reglamentui, ir pasiliko teisę imtis reikiamų priemonių šiuo atžvilgiu.

62 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad atsisakiusi apskaičiuoti ir perduoti Komisijai nuosavus išteklius, nesurinktus 1998 m. sausio 1 d.–2002 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu atleidus nuo muitų karinės įrangos importą, bei atsisakiusi sumokėti delspinigius už Komisijai neperduotus šiuos nuosavus išteklius, Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Reglamento Nr. 1552/89 2 ir 9–11 straipsnius iki 2000 m. gegužės 31 d., o nuo šios datos pagal tuos pačius Reglamento Nr. 1150/2000 straipsnius.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

63 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį kiekviena pralaimėjusi šalis padengia bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Graikijos Respublika pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

64 Vadovaujantis to paties straipsnio 4 dalies pirmąja pastraipa Danijos Karalystė, Italijos Respublika, Portugalijos Respublika ir Suomijos Respublika, įstojusios į bylą šalys, pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Atsisakiusi apskaičiuoti ir perduoti Europos Bendrijų Komisijai nuosavus išteklius, nesurinktus 1998 m. sausio 1 d.–2002 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu atleidus nuo muitų karinės įrangos importą, bei atsisakiusi sumokėti delspinigius už Europos Bendrijų Komisijai neperduotus šiuos nuosavus išteklius, Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89, įgyvendinančio Sprendimą 88/376/EEB (Euratomas) dėl Bendrijos nuosavų išteklių sistemos, iš dalies pakeisto 1996 m. liepos 8 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 1355/96, 2 ir 9–11 straipsnius iki 2000 m. gegužės 31 d., o nuo šios datos pagal tuos pačius 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1150/2000, įgyvendinančio Sprendimą 94/728/EB (Euratomas) dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos, straipsnius.**

2. Graikijos Respublika padengia bylinėjimosi išlaidas.

3. Danijos Karalystė, Italijos Respublika, Portugalijos Respublika ir Suomijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.